

[Jørgen Jensen.]

samfund alene blev overladt til professionelle politikere.

Jeg synes, det er hårrejsende, at netop fremskridtspartiet rejser dette og taler om, at flere fiskere og arbejdere skulle ind i dette folketing, når man tænker på, at fremskridtspartiet gennem måneder har arbejdet for at nedskære den almene uddannelse, rejst spørgsmålet om, hvorvidt det ikke var nok, at de, der skulle arbejde i håndværk og industri, alene lærte de processer, som var nødvendige for at gøre dette, forsøgt at forhindre den almindelige kulturelle udvikling i samfundet. Forudsætningen for, at man kan deltage i det politiske liv, er bl. a., at vi får en bredere og bedre grunduddannelse, og når man bekæmper den og samtidig siger, at vi skal have flere arbejdere herind i folketinget, så er det selvmodsigende. Det første skridt, der må tages, for at flere kan deltage i dette politiske liv, er, at de bliver mere lige-stillede i spørgsmålet om at følge med, give deres mening til kende skriftligt og på anden måde. Når man modarbejder det, kan man ikke sige, at man seriøst arbejder for en bredere sammensætning af folketinget.

Vi er også imod en dobbelt aflønning, men her må jeg som andre ordførere sige, at det ikke alene kan være et spørgsmål om de offentligt ansatte. Der er peget på advokater, men vi kunne jo tage den sammensætning, som folketinget har i dag.

Der er jo mange her, som har mulighed for at opretholde deres indtægt på anden måde, og det kan ikke være rigtigt, at man blot peger på de offentligt ansatte. Mange af de offentligt ansatte, som oppebærer en del af deres løn, yder jo en indsats for den løn, de får.

Derfor må vi afvise forslaget. Det er selvmodsigende, og det er ganske enkelt et nyt angreb på de offentligt ansatte.

Kurt Hansen (VS):

Det forslag fra fremskridtspartiet, som ligger her til behandling, må vi nok tage som et nyt led i hetzen mod de offentligt ansatte, i hvert fald på den måde det klart og tydeligt er formuleret.

Principielt vil jeg da godt knytte nogle kommentarer til forslaget. Vi er ikke entydigt imod, at man kigger på den aflønningsform, som skal gælde for folketingets

medlemmer. Vi synes måske, det kunne være rimeligt at lægge det samme til grund for folketingsmedlemmer, som ligger til grund for ministre, således at man ikke har de store muligheder for at sidde i store stillinger uden for folketinget og oppebære store hyrer der. Men vi har ikke nogen meget fastlåst stilling til de problemer og vil i øvrigt gerne diskutere dem.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) var i sit indlæg inde på, at 62 procent af medlemmerne af folketinget var offentligt ansatte. Nu ved jeg ikke, hvilket beregningsgrundlag hr. Svend Andersen (Rosk. a.) har anvendt, men vi må da sige, at VS ligger meget fint i den sammenhæng. Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) har regnet procenten af offentligt ansatte ud til 62 procent; vi ligger på 25 pct. Hvis der var noget, forskellige aviser søgte at køre mod os op mod og lige efter valget, så var det jo netop, at her havde vi akademikerpartiet med de mange med de høje lønninger og med de offentligt ansatte, der skulle ind og varetage lønarbejdernes interesser. Jeg må da sige, at vi ligger meget fint placeret med kun 25 procent.

Det er klart, at arbejderne i traditionel forstand, industriarbejderne, har store problemer med at deltage i politisk liv. Vi kan f. eks. se på kommunalbestyrelser, kommunale råd og lignende repræsentative organer af decentraliseret karakter. Her ser vi så at sige ikke en eneste traditionel industriarbejder placeret. Det er meget beklageligt i sig selv, og det skyldes, at der simpelt hen ikke er økonomisk dækning for den tabte arbejdsfortjeneste.

Jeg kan da sige for mit eget vedkommende, at jeg ville komme til at stå i en meget usikker situation i det øjeblik, regeringen gik hen og lavede noget, der måske var lidt mere asocialt end det, de har lavet i forvejen, og af lønarbejderne blev tvunget tilbage; så kunne jeg måske komme til at gå arbejdsløs, men det ville da være glædeligt, hvis der så kunne ske en mobilisering.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poulsgaard) (FP):

Jeg er i den situation, jeg har været i mange gange. Der er jo ikke særlig grund til at takke nogen.

Til finansministeren vil jeg gerne sige, at sidste år havde jeg en samtale med den højt-